

NARAVA JE STARA, MI SMO MLADI, VSE, KAR ZDRUŽI NAS JE, PARK V NARAVI

Kaj bi nas mlade, dijake, ki nam zdaj, ob koncu pouka ni hoditi v šolo, združevalo? Kaj drugega kot narava in raziskovanje! Prav to pa so nam ponudile obvezne izbirne vsebine. Ja, saj vem, ne sliši se zanimivo, ampak, daj, preberi si, kaj se je dogajalo in boš videl, da je bilo še kako zanimivo. Začelo se je tako, da smo zjutraj lahko dlje spali in se komaj ob 11.20 zbrali v Mestnem parku pri Paviljonu. Vse, kar si moral narediti, preden si odšel od doma, je bilo vzeti ključke, gradivo za terensko delo, geotrikotnik, računalo, kemični svinčnik oziroma modro pisalo in seveda slušalke z dobro glasbo za pot do parka. Ko si brez pričakovanj prišel na cilj, si se pridružil eni polovici razreda. In začelo se je! Raziskovanje!

Prva postaja je bila kar pri Paviljonu, in sicer je bila to **slovenščina**. Tukaj smo ponovili in obnovili v razredu pridobljeno znanje o lastnih imenih, razliki med zapisi števnikov. Urili smo se v uporabi slovarskih stavkov. Vadili smo za maturo.

Nato smo se odpravili po parku in prišli do **druge postaja – biologije**. Tukaj smo najprej izpolnili tabelo o tem, kaj čutimo, vidimo, slišimo, nato pa smo se odpravili po parku in spoznavali drevesa, jih vonjali in risali ter se o njih naučili veliko novega.

Tretja postaja – geografija se je nahajala pri majhnem potočku v parku. Tukaj smo izvedli nekaj meritev zraka in vode, se naučili izmeriti prostorninski pretok vode, merili smo tudi njeno hitrost. Ugotavljali smo pa tudi, od kod so nekatera drevesa iz parka: naj vas ne preseneti: v mariborskem parku niso le drevesa iz Slovenije, ampak tudi z Japonske, celo z daljne in visoke Himalaje.

Naslednja postaja je bila pri nekdanjem(ja, prav berete!) bazenu v mestnem parku. Tukaj smo imeli postajo **fizike**. Merili smo dolžino, širino in globino bazena, nato pa smo računali prostornino, temperaturo in energijo v bazenu in okoli, kar pa ni bilo tako lahko, kot se sliši.

Nato smo se odpravili na sprehod do Treh ribnikov, ker nas je že pri prvem ribniku čakala **postaja kemije**. Vonjali, gledali in ocenjevali smo vodo v ribniku. Merili smo tudi Ph vode in določali njeno trdoto, nitratne in nitritne ione.

Zadnja postaja – matematika je bila v gozdu pri Treh ribnikih. Od tu smo se odpravili še globje v gozd, dokler nismo prišli do izkopane luknje, v kateri smo merili temperaturo prsti.

Dan se je končal tam, kjer se je začel. Kot sva vam že na začetku dejali: morda se besedna zveza »izbirne vsebine« sliši dolgočasno in nezanimivo, a se tudi v izbirnih vsebinah najde tisto, kar nas pritegne. Naš dan se je končal tako, da smo se, polni pozitivne energije prijazno poslovili drug od drugega.

Katja Kurnik in Amanda Žižek, 1. d